

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Igora Burgera a členov JUDr. Milana Lipovského a JUDr. Jany Serbovej na neverejnom zasadnutí konanom 20. novembra 2013 v Bratislave v trestnej veci obvineného **P. B. pre zločin sexuálneho zneužívania** podľa § 201 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. vedenej na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 3T 32/2010, o dovolaní, ktoré podal obvinený P. B., prostredníctvom obhajkyne JUDr. Ľ. F., advokátky vo Z., proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 12. októbra 2010, sp. zn. 5To 256/10, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného P. B. **sa o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Zvolen z 30. júla 2010, sp. zn. 3T 32/2010, bol obvinený P. B. uznaný za vinného zo zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. (správne má byť uvedené v odseku 2 písmeno „a“) s poukazom na ustanovenie § 138 písm. d/ Tr. zák. ako páchatel' dokonaného trestného činu podľa § 47 ods. 2 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

v čase od 11.00 hod. do 20.50 hod. dňa 21. júla 2009 v lesnom poraste v lokalite pod P. v meste Z., okres Z. po tom, ako sem maloletú E. B., nar. X. vylákal, zvalil ju na zem, vyzliekol jej nohavice a spodné prádlo, bozkával ju na brucho a ústa, následne sa vyzliekol on a pokúsil sa s maloletou vykonať pohlavný styk, čo sa mu však pre aktívny odpor maloletej nepodarilo, čím svojim konaním spôsobil maloletej E. B. zranenia, a to krvné podliatiny na stehnách obojstranne a pruhovité odreniny na oboch končatinách, ktoré si nevyžiadali práceneschopnosť spojenú s dobou liečenia, pričom P. B. sa uvedeného konania

dopustil aj napriek tomu, že bol za trestný čin znásilnenia podľa § 241 ods. 1 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005 v štádiu pokusu podľa § 8 ods. 1 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005, odsúdený rozsudkom Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 1T 241/66, zo dňa 31. mája 1967 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici z 30. augusta 1967, sp. zn. 5To 335/67, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere tri roky nepodmienečne so zaradením do prvej nápravno-výchovnej skupiny, z ktorého výkonu bol podmiennečne prepustený dňa 22. októbra 1968;

za trestný čin znásilnenia podľa § 241 ods. 1 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005 a trestný čin lúpeže podľa § 234 ods. 2 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005 odsúdený rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici z 29. septembra 1978, sp. zn. 1T 9/78, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 10. januára 1979, sp. zn. 2 To 54/78, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere desať rokov nepodmienečne so zaradením do tretej nápravno-výchovnej skupiny,

za trestný čin znásilnenia podľa § 241 ods. 2 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005 ako obzvlášť nebezpečný recidivista s poukazom na ustanovenie § 41 ods. 1 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005 odsúdený rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 17. apríla 1992, sp. zn. 3T 8/92, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 9. júla 1992, sp. zn. 2 To 44/92, na trest odňatia slobody vo výmere pätnásť rokov nepodmienečne so zaradením do tretej nápravno-výchovnej skupiny.

Za to mu bol podľa § 201 ods. 2 Tr. zák. s poukazom na § 37 písm. m/ Tr. zák., § 38 ods. 4, ods. 7 Tr. zák., § 47 ods. 2 Tr. zák. a § 437 ods. 5 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere dvadsať rokov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. na výkon tohto trestu bol obvinený B. zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. c/ Tr. zák. mu súd uložil tiež ochranné psychiatrické liečenie ambulantnou formou.

Krajský súd v Banskej Bystrici rozhodujúci o odvolaní obvineného B. uznesením z 12. októbra 2010, sp. zn. 5To 256/10, podľa § 319 Tr. por. jeho odvolanie zamietol.

V dovolaní podanom proti tomuto uzneseniu krajského súdu prostredníctvom obhajkyne obvinený P. B. uviedol, že ho podáva z dôvodu obsiahnutom v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., keďže skutok pre ktorý bol právoplatne odsúdený, nespáchal.

Obvinený tvrdí, že v lese nebol nahý a na konanie uvedené v skutkovej vete odsudzujúceho rozsudku nemal motív. Naopak, v minulosti maloletej dvakrát zachránil život. Výpoveď maloletej považuje za nevierohodnú, vykonštruovanú jej rodinou. Nevierohodnou je podľa obvineného aj výpoveď svedka J. C., keďže je rozporná. Príslušník Policajného zboru ako svedok uvádzal vo svojej výpovedi len sprostredkované informácie od maloletej poškodenej. Obvinený tiež namieta, že v znaleckom posudku z odvetvia psychiatrie sa konštatuje jeho závažný zdravotný stav – ischemická choroba srdca, ale napriek opakovaným srdcovým príhodám nebol vyslúchnutý lekár kardiológ. Pritom z obsahu znaleckého posudku je možné vyvodit', že obvinený nie je schopný po fyzickej stránke vykonať dokonaný pohlavný styk ani sa oň pokúsiť.

Obvinený P. B. z uvedených dôvodov považuje napadnuté rozhodnutie za nesprávne, založené na jeho kriminálnej minulosti.

Žiada, aby dovolací súd zrušil napadnuté uznesenie krajského súdu a tomuto prikázal vec v potrebnom rozsahu znovu prerokovať a rozhodnúť.

Obvinený doplnil dovolanie písomným podaním adresovaným dovolaciemu súdu, v ktorom žiada, aby bol oslobodený spod obžaloby a prepustený na slobodu, pretože sa chce liečiť a dožiť starobu v pokoji.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) na základe podaného dovolania zistil, že je prípustné (§ 368 ods. 1 Tr. por.), bolo podané osobou oprávnenou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), za splnenia podmienok uvedených v § 373

Tr. por., v zákonnej lehote a mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.).

Súčasne ale zistil, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c/ Tr. por., lebo je zrejmé, že nie je splnený dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Dovolací súd v súvislosti s uplatneným dôvodom dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. konštatuje, že tento dovolací dôvod sa týka nesprávnej aplikácie zákonných znakov skutkovej podstaty trestného činu na zistený skutkový stav. Z dikcie, ktorá je obsahom dovolacieho dôvodu „pod písmenom i“ vyplýva, že dovolací súd je zisteným skutkovým stavom viazaný, ale len za predpokladu, že tkzv. skutková veta obsiahnutá vo výrokovej časti rozsudku obsahuje vyjadrenia všetkých skutkových okolností, ktoré vyžaduje použitá právna kvalifikácia skutku. Poukazom na nesprávne skutkové zistenia alebo na nesúhlas s hodnotením dôkazov nie je možné vyvodzovať dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Z uvedeného je zrejmé, že dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok neslúži k revízií skutkových zistení urobených súdom prvého a druhého stupňa. Dovolací súd preto nie je možné chápať ako tretiu inštanciu zameranú na preskúmanie rozhodnutia súdu druhého stupňa.

Pri pozornom prečítaní odsudzujúceho rozsudku súdu prvého stupňa, na ktorý nadväzuje formou stotožnenia sa aj súd odvolací, je nepochybné, že tak v skutkovej vete ako aj v odôvodnení, je obsiahnutá odpoveď na všetky námietky tvoriace obsah podaného dovolania.

Obvineným namietaná nevierohodnosť usvedčujúcich dôkazov, či už výpovede poškodenej alebo jednotlivých svedkov, je vylúčená tým, že predmetné dôkazy do seba logicky zapadajú a ich usvedčujúca hodnota je umocnená aj dôkazmi vecnej povahy ako sú predmety nájdené na mieste činu alebo stopy násilia na tele poškodenej.

Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia je zrejmé aj to, že pri ukladaní a výmere trestu bolo prihliadané tiež na ischemickú chorobu srdca a opakované srdcové príhody obvineného (str. 3 odôvodnenia).

Vzhľadom k tomu, že najvyšší súd nezistil existenciu obvineným uvádzaného dovolacieho dôvodu, bez preskúmania veci podané dovolanie na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 20. novembra 2013

JUDr. Igor B u r g e r , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová